

Sfântul Ioan de Kronstadt

**Păziți
porunca
iubirii**

Traducere din limba rusă:

Denis Chiriac

EDITURA EGUMENITA

2019

Cuprins

Prefață	5
Scurtă biografie a Părintelui Ioan de Kronstadt	7
Povața creștinilor	15
Biruința credincioșilor	20
Războiul împotriva păcatului	25
Biruiți-vă pe voi înșivă	29
Stați de strajă	30
Privegheați	31
Fiți pregătiți	32
Să ne încredințăm lui Dumnezeu	34
Dezlipiți-vă de trup	35
Păziți candelile voastre aprinse	38
Biruiți răul cu binele	39
Faceți-le oamenilor ceea ce voiți să vă facă ei vouă	39
Credința	40
Smerenia	41
Milostivirea	42
Nerăutatea	45
Milostenia	46

Frumusețea	50
Păcatul	51
Iubirea de agoniseală	52
Dezbinările	53
Însingurarea	54
Rugăciunea	55
Lacrimile	56
Postul	57
Pocăința	64
Pocăința - drumul mântuirii	69
Căile mântuirii noastre	71
Mijlocitorul nostru în fața lui Dumnezeu	73
Mântuirea noastră	74
Iubirea lui Dumnezeu față de păcătoși	75
Simplitatea credinței	76
Puterea credinței	77
Tăria credinței	79
Păcatul și pocăința	80
Judecata scrisă	83
În fața potirului vieții	84
Intrarea în împărăția cerurilor	85
Unde trăiește Hristos	90
Moartea și învierea	91
Doamne, miluiește	94
Viața creștinilor	95

Crucea vieții	98
Pentru ce a fost creat omul?	98
Apostolii	100
Pruncii în Hristos	101
Săracii	103
Smochinul neroditor	104
Sămânța de muștar	107
Exemplele bune	112
Ziua și noaptea sufletului	113
Soarele sufletului	114
Făptura lui Dumnezeu	114
Asemănarea cu Dumnezeu	116
Puterea minții	117
Lectura Cuvântului lui Dumnezeu	120
Slujirea binelui comun	126
În ce constă tăria statului	127
Puterea împărățiilor	130
Sărăcirea credinței	131
Nașterea și ziua de naștere	132
Îmbrăcămintea	133
Sărbătorile	134
Sărbătoarea Tuturor Sfinților	135
Glasul sfinților	136
Mângâiere în lacrimi	138
Fericiți cei curați cu inima	138

Traducerea s-a făcut după originalul în limba rusă:

*Из поучений протоиерея Иоанна Ильича Сергиева,
настоятеля Кронштадтского Андреевского собора,
Санкт-Петербург, 1896*

© Editura Egumenița pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

IOAN DE KRONSTADT, sfânt

**Păziți porunca iubirii / Sfântul Ioan de Kronstadt ; trad. din lb. rusă
de Denis Chiriac. - Galați : Egumenița, 2019**

ISBN 978-606-550-373-1

I. Chiriac, Denis (trad.)

2

Prefață

Din pricina înmulțirii fărădelegii, iubirea multora se va răci (Matei 24, 12), ne spune cuvântul lui Dumnezeu despre semnele vremurilor de pe urmă. În toate secolele, urmările fărădelegilor au fost răcirea iubirii și răspândirea răutății. Lumea zace în rău. Fiecare om observă în jurul său, ba chiar și în el însuși, urmările teribile ale păcatului. În consecință, iubirea pleacă, iar în locul ei se instalează ura și dușmănia.

Rătăcim în bezna păcatului, adesea fără să găsim un răspuns la întrebările cele mai vitale și fără să realizăm sensul suprem al vieții noastre: dobândirea Împărăției Cerurilor. Or, Împărăția lui Dumnezeu este chiar alături de noi, mai mult de atât, *este înlăuntrul nostru* (cf. Luca 17, 21).

Așadar, ce să facem pentru a ne salva din iadul păcatului și pentru a dobândi fericirea iubirii? Cuvântul viu și înflăcărat al Sfântului Ioan de Kronstadt ne răspunde cu înțelepciune și claritate la această întrebare. Cuvântul său nu numai că ne învață să trăim creștinește, ci ne și atrage la împlinirea poruncilor referitoare la iubirea de Dumnezeu și de aproapele, cu credință neîndoielnică și cu nădejde neclintită.

În pofida fărădelegilor care se înmulțesc tot mai mult, cu noi rămân *acestea trei: credința, nădejdea și dragostea. Iar mai mare decât acestea este dragostea* (I Corinteni 13, 13).

Scurtă biografie a Părintelui Ioan de Kronstadt¹

Părintele Ioan de Kronstadt s-a născut în noaptea spre 19 octombrie 1829 în satul Sura, Raionul Pinejsk, Gubernia Arhanghelsk, localitate amplasată pe malul râului Pinega. Tatăl său a fost cântăreț bisericesc în satul natal. Pruncul s-a născut bolnăvicios și slăbit, fiind botezat în aceeași noapte, deoarece părinții credeau că urmează să moară curând. Băiatul a crescut într-un mediu extrem de sărac. A fost întotdeauna mai tăcut, mai concentrat, trăind cu lumea sa interioară.

Încă din anii copilăriei s-a descoperit trăsătura sa poetică care s-a păstrat până în ziua de astăzi. Îl încântau măreția slujbelor bisericești și frumusețea naturii, care relevă la orice pas înțelepciunea de negrăit, bunătatea și măreția Creatorului. În cel de-al șaselea an al vieții sale, Ioan a început să învețe carte, la vârsta de zece ani fiind dus la Arhanghelsk ca să studieze la școala teologică din zonă. De acolo a fost transferat în

¹Această schiță biografică a fost redactată încă din timpul vieții Sfântului și Dreptului Ioan de Kronstadt.

cadrul seminarului teologic, pe care l-a absolvit în anul 1851.

Părintele Ioan a trăit încă din anii studenției puterea rugăciunii. La început era încercat uneori de deznădejde copilărească în ceea ce privea posibilitatea de a avea succes la învățătură. Totuși, din copilărie obișnuit fiind să alege în toate după ajutor la Dumnezeu, în minutele cele mai grele, de obicei noaptea, pe când toți ceilalți elevi dormeau, își vărsa amarul în fața lui Dumnezeu, implorându-L să-i lumineze mintea. Rugăciunea și lacrimile îi aduceau liniștire, îi susțineau viciunea în răbdare și în osteneala care altora le reușea ușor. Odată, după o astfel de rugăciune nocturnă, a simțit cum parcă i s-a ridicat „vălul” de pe minte, din clipa aceea reușita la învățătură crescând progresiv.

Ivan Ilici Serghiev, cel mai bun elev al promoției, a fost trimis din Seminar la Academia Teologică din Sankt Petersburg, după obicei, pe cheltuiala statului, instituție pe care a absolvit-o patru ani mai târziu, în 1855, cu titlu științific de candidat în teologie.

Pe când studia la Academie, a ocupat funcția de secretar, iar întregul său salariu, în valoare de 9 ruble pe lună, i-l trimitea maicii sale văduve. La Academie a rămas la fel de concentrat și a dus un mod de viață însingurat, interiorizat și contemplativ. Îi plăcea să se plimbe singur pe aleea din grădina Academiei, care părea a fi nesfârșită.

Pe atunci, visa să desfășoare activitate misionară. Într-o noapte, s-a visat preot, slujind în Catedrala „Sfântul Apostol Andrei” de la Kronstadt, sfânt locaș pe care nu-l vizitase vreodată, precum nici orașul Kronstadt. Peste câteva zile, i s-a propus să se căsătorească, urmând ca, după aceea, să fie preot în cadrul catedralei mai sus numite, fapt pe care Părintele Ioan l-a și acceptat.

Din 1857, Părintele Ioan a predat în cadrul școlii din orașul Kronstadt, iar din 1862, pe când în Kronstadt a fost deschis gimnaziul de băieți, a fost profesor de religie în cadrul acestei instituții, până nu demult, predând mai mult de 25 de ani.

După prima sa slujbă în catedrală, pe 12 decembrie 1855, Părintele Ioan a spus: „Conștientizez înălțimea treptei preoțești și a obligațiilor legate de ea. Simt neputința și nevrednicia de a-mi asuma cea mai înaltă slujire de pe pământ, slujirea preoțească, dar nădăjduiesc în harul și mila lui Dumnezeu, care pe cele neputincioase le vindecă și pe cele cu lipsă le împlinește.

Știu ce mă poate face mai mult sau mai puțin demn de harul preoției și capabil de a-mi trăi vocația. Este iubirea de Hristos și iubirea față de voi, iubiții mei frați. Tocmai de aceea și Domnul, restabilindu-l în chemarea de apostol pe ucenicul care se lepădase, în trei rânduri l-a întrebat: *Mă iubești?* Iar după fiecare răspuns al ucenicului spunea: *Paște mielușei mei. Paște oile mele. Paște oile mele* (Ioan 21, 15-17).

Iubirea este o putere măreață. Ea îl face pe cel neputincios puternic, pe cel mic mareț, pe cel neimportant vrednic de cinste, pe cel necunoscut și străin mai înainte apropiat, cunoscut și iubit. Aceasta este proprietatea iubirii curate și evanghelice. Să-mi dăruiască și mie Domnul Cel plin de iubire scânteia acestei iubiri! Să aprindă flacăra ei în mine, prin Duhul Său Cel Sfânt!"

Chiar din primele zile ale slujirii sale preoțești, tânărul preot de la Kronstadt a dat dovadă de o iubire specială față de predica permanentă, săvârșirea deasă a slujbelor și faptele milosteniei. La finalul fiecărei slujbe citea neabătut predica, fie pe cea alcătuită personal, fie una din cartea de predici. Se oferea cu dragă inimă să slujească în săptămâna în care erau de rând coslujitorii săi.

Se oferea oricând să săvârșească ierurgiile bisericesti la numeroși săraci din Kronstadt, prin bordeiele și subsolurile prin care aceștia locuiau. Și nu-i plăcea să-i părăsească chiar în momentul finalizării rugăciunilor convenite, ci stătea mult stimă cu săracii în casa lor. Discuta cu plăcere cu cei suferinzi și oropsiți, fără să-i fie silă să împartă cu ei hrana lor sărăcăcioasă, la invitația lor.

Uneori Părintele Ioan nimerea la o familie săracă, chinuită de nevoi și de boli, în care nu avea cine să se ducă după pâine, care nu avea nici bani să cheme un medic și să cumpere medicamente. Atunci Părintele se ducea singur la prăvălie și la farmacie, cumpărând proviziile și

medicamentele necesare. Tot el chema medicul și le lăsa familiilor respective ultimii bani pe care îi avea, cu toate că era preot tânăr și avea un salariu destul modest.

Atitudinea Părintelui Ioan genera batjocură în rândul multor oameni, care nu cunoscuseră greutatea sărăciei extreme. Chiar în propria sa familie Părintele auzea muștrări și reproșuri, însă nu cădea cu duhul, găsind pentru sine mângâiere în scânteia iubirii lui Hristos, care se aprindea tot mai mult în inima sa atunci când relaționa cu cei suferinzi și oropsiți.

Kronstadtul era un oraș plin de săraci. Prin anii '60, acolo s-au stabilit toți săracii capitalei, care nu aveau un adăpost. Părintele Ioan li s-a făcut tuturor prieten. De fiecare dată când ieșea din biserică după Liturghie, aduna în jurul său o coadă lungă de cerșetori și, din câte se știe, nimeni nu a plecat cu mâna goală.

Figura însuflețită a tânărului preot, cu privirea sa pătrunzătoare, s-a făcut curând cunoscută întregii populații a orașului. Sfântul Ioan mergea întotdeauna în mod deosebit de grăbit pe ulițele orașului, cu mâinile încrucișate la piept. Mulți râdeau de el, îl numeau nebun, însă oamenii suferinzi, săraci, împovărați de tot felul de necazuri – care sunt în număr atât de mare pe acest pământ nefericit –, primeau de la el ajutor duhovnicesc și material. Ei au fost cei care au scos pe umerii lor bunul nume al Părintelui

de sub grindina batjocurii, a zvonurilor false și a osândirii, înălțându-l pe vârful muntelui înalt al slavei.

În vremurile actuale, cinstitul nume al Părintelui Ioan de Kronstadt este rostit cu respect nu numai de întreaga Rusie Ortodoxă, ci chiar și de întreaga lume. Din toate colțurile Rusiei, vin și astăzi la Părintele Ioan persoane de diferite chemări și stări, căutând binecuvântare, povățuire și sfat, de pretutindeni ajungând la el și solicitarea rugăciunii Părintelui pentru ei.

Și Părintele Ioan se roagă neîntrerupt, prin rugăciunea sa sfântă vindecând sufletele bolnave și inimile ostenite, epuizate de boli și chinuite de nenorociri, întorcându-le pe tărâmul vieții pline de vioiciune și de răbdare. Părintele primește numeroase ofrande din diferite locuri și le împarte în aceeași clipă săracilor și celor care au nevoie, uneori fără a deschide măcar plicurile.

Câte mii de nevoiași au primit de la el ajutor îmbelșugat! Câte zeci de biserici au fost ajutate de jertfele sale considerabile! Câte instituții de caritate se bucură de ajutor său permanent! Or, orașul Kronstadt este martorul nemijlocit al dărniceii Părintelui. Aici zilnic își întind mâna în fața Părintelui sute de nevoiași, dintre localnici și venetici, ca să ia milostenia obișnuită.

Tot aici, prin grija Părintelui Ioan și pe cheltuiala sa, a fost amenajată prima Casa a Hărniciei din Rusia, instituție care ocupă deja un cartier

întreg al orașului și include: o biserică, o școală primară pentru copiii de ambele sexe, un adăpost pentru orfani și un adăpost pe timp de zi pentru copii, orfelinat pentru copii mici, o bolniță, un adăpost pe timp de noapte, o cantină socială, o sală de conferințe, o sală de lectură, o școală duminicală, diferite ateliere și un arhondaric.

Așadar, urmărim toate formele filantropiei creștine. Cu toate că Părintele Ioan a început să scrie predicile și să ducă un jurnal al vieții sale duhovnicești încă din primii ani ai preoției, s-a încumetat să le publice abia de curând².

Opera Părintelui Ioan, predicile și jurnalul său duhovnicesc, au câștigat cu pași rapizi recunoașterea deplină în lumea clericală și științifică, aducându-i autorului titlul înalt de membru de onoare a două Academii Teologice, de la Sankt Petersburg și de la Moscova.

Scrierile clare, curate, născute în adâncul inimii sale pure, pătrunse de simplitate copilărească, de credință limpede și neclintită, îndrumă cu succes la aceleași culmi ale credinței, spre care tinde și mintea teologhisitoare, dar pe care le atinge numai după eforturi îndelungate și grele.

Perle ale cuvântului său duhovnicesc au fost adunate și în cartea de față.

² Lucrarea de față a fost publicată în anul 1896 [n. red.].

Povață creștinilor

Creștine, sporește neîndoielnic în Domnul: în bunătatea, atotputernicia, înțelepciunea și omniprezența Sa. Cere fără a te îndoi câtuși de puțin cele de care ai nevoie, și le vei primi. Domnul ne spune: *Toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, le veți primi* (Matei 21, 22). Mărturisindu-ți păcatele, depărtează-te de la faptele întunericului și lucrează faptele luminii, iar credința însoțită de pocăință te vor îndruma, și te vor face părtaș al slavei veșnice. Biruie și împrăștie îndoielile care apar în sinea ta, căci sunt aduse în sufletul tău de duhurile întunericului sau de oamenii necredincioși. Combate necredința care predomină în lume, ține-te de Evanghelie și de Biserică, de acest stâlp neclintit al Adevărului pe care nici porțile iadului nu îl vor învinge în veci. Și astfel, fericit vei fi prin credința ta. Unește credința cu nădejdea în mila lui Dumnezeu, în grija Sa proniatoare și bună pentru tine și pentru toți oamenii, în împlinirea făgăduințelor și a prorociilor dumnezeiești din Sfânta Scriptură: învierea morților, înfricoșătoarea judecată, răsplata dreptilor și a păcătoșilor.

Unește nădejdea cu iubirea și cu faptele bune. Nădăjduind să primești bunătățile mărețe, nestrăicicioase și veșnice. Ferește-te de orice păcat și fă lucruri sfinte în frica de Dumnezeu, fi-